

reim, aga laste seda lastilest veel üheks aastaks minu jure
jäda; se on üls väga tulus rohi önetusega vasto."

Siis naeris wanale ja ütles: „Seda lastilest ei wöi ma
teile mitte jätki, aga se rohi muis seal sees on, peate teie sama.“
— Ta tegi lasti lahti ja rata, seal sees ei olnud muud,
kui üls valge paber, kelle peale need sõnad kirjutud olid:

Kui õnnistusti so mojas tahad ja,

Siis lasti ja hoidmisest nõua fa.

Surma eest ei wöi kusgil julge olla.

Üls matrus tahtis enasi laewa peale palgata, mis India-
maale pidi purjetama. Üls sinna kodenik aga les enasi armas
targemals lui seda meremeest, aitust tema jure ja ütles temale:
Üle mule ometegi, armas mees, lus on sinu isha surnud?

Ühe laewa peal mis hulka läts.

Kodenik. Ja so wana-isja?

Matrus. Ta läts veilese padiga lala püüdma, häliste
töufs aga torm ja wiikas padi ilmber ja nenda uppus ta öra.

Kodenik. Aga so wanniissa isja?

Matrus. Ka tema on mere peal oma elu lantannud, se
laew lus peal ta oli läts vastu laju purulis.

Kodenik. Ja luidas? Sa julged müüd veel mere peale
minu, lus keil so esfiwanemad hula on läinud? Sa olled
vist üls väga rumal inimene.

Matrus. Lubage mule armas tarf isjand paari küsi-
miste peale vastust, lus suri teie isja?

Kodenik. Wäga rahuliste wodis.

Matrus. Ja teie esfiwanemad?

Kodenik. Nenda saamute, rahuliste oma wodides?

Matrus. Ja luida? Teie julgete ennast wodi heita,
lus jees keil teie esfiwanemad surma on saanud.